

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 1,734 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 43 คน โดยผู้วิจัยได้มาโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

โปรแกรมแนะแนวกลุ่มที่มีต่อการเสริมสร้างแรงงูใจภายใน

โปรแกรมแนะแนวกลุ่มที่มีต่อการเสริมสร้างแรงงูใจภายใน มีทั้งหมดจำนวน 7 กิจกรรม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โปรแกรมแนะแนวกลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้
ขั้นตอนการสร้างโปรแกรมแนะแนวกลุ่มที่มีต่อการเสริมสร้างแรงงูใจภายใน

1) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับแรงงูใจ และแรงงูใจภายใน อาทิ จากหนังสือเรื่องจิตวิทยาการศึกษาของ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2550) หนังสือเรื่องแรงงูใจและอารมณ์ ของ อริยา กูหา (2546) หนังสือเรื่องจิตวิทยาการเรียนการสอน ของ พรรณี ช. เจนจิต (2545) หนังสือเรื่องจิตวิทยาแนะแนวเด็กวัยรุ่น ของ อัญชรี คำชาย (2542) และศึกษาจากงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับแรงงูใจ และแรงงูใจภายใน

2) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการแนะแนวกลุ่ม อาทิ จากหนังสือเรื่องเทคนิคการแนะแนวของ จำเนียร ชวงโชติ (2547) หนังสือเรื่องการแนะแนวเบื้องต้นของ นุชลี อุปภัย (2543) หนังสือเรื่อง Pupil Personnel and Guidance Services ของ Johnson, Stefflrec and Edelfelt (1961) และศึกษาจากงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับการแนะแนวกลุ่ม

3) นำแนวคิดที่ได้มาสร้างเป็น โปรแกรมแนะแนวกลุ่มที่มีต่อการเสริมสร้างแรงงูใจภายใน จำนวน 7 กิจกรรม

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการสร้างโปรแกรมแนะแนวกลุ่มที่มีต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจ
ภายใน

จุดประสงค์	หลักการเรียนรู้	ลำดับขั้นของกิจกรรม	กิจกรรม
เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจภายใน มีองค์ประกอบ 3 ด้าน ดังนี้	1. ให้นักศึกษาได้ศึกษาจากบทความและตัวแบบ	1. ชี้นำ เป็นการสร้างความรู้สึก สร้างความพร้อม สร้างบรรยากาศ สร้างสมาธิ	1. การศึกษาจากบทความ
1. การสำรวจตัวเอง	2. ใช้หลักการสอนความรู้บรรยายให้กับนักศึกษา	2. ชี้นำเน้นกิจกรรมเป็นขั้นที่นักศึกษาคำเนินกิจกรรมร่วมกัน ทำให้	2. การใช้ตัวแบบ
2. การรักและเห็นคุณค่าในตัวเอง	3. ผู้สอนและนักศึกษาแบ่งปันประสบการณ์	3. ชี้นำนักเรียนโดยตรงและเกิดปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม	3. การอภิปรายกลุ่มย่อย
3. การกำหนดเป้าหมายทางด้าน การเรียนและอาชีพ	การได้สะท้อนความคิด การสรุป ประยุกต์แนวคิด	3. ชี้นำรูป นักศึกษาสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ ร่วมกันในกิจกรรมนั้น	4. การบรรยายให้ความรู้
4. การวางแผน ทางด้านการเรียน และอาชีพ		4. ชี้นำประเมินผลเป็นการวัดความรู้ ความเข้าใจจากใบงาน	

ตารางที่ 2 โครงสร้างโปรแกรมแนะแนวกลุ่มที่มีต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจภายใน

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	การประเมินผล	องค์ประกอบที่ ต้องการพัฒนา
1.	ยินดีที่รู้จัก	1. อธิบายวัตถุประสงค์ ของโปรแกรม แนะแนวกลุ่ม 2. บอกความรู้สึก ความคิดเห็น เพื่อให้ การดำเนินกิจกรรม กลุ่มในแต่ละครั้ง เป็นไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ	1. สังเกตจากการให้ ความร่วมมือและ การตอบคำถาม การซักถาม และ การแสดงความคิดเห็น ของนักศึกษาขณะเข้า ร่วมกิจกรรม 2. ตรวจสอบแบบ สัมภาษณ์ และไปงาน “ยินดีที่รู้จัก”	- สร้างสัมพันธภาพ
2.	การสำรวจ ตัวเอง	1. สำรวจตนเองใน ด้านความรู้ ค่านิยม ทัศนคติ ความชอบ ของตนเอง และ จุดมุ่งหมายในชีวิต 2. บอกแนวทางใน การสำรวจตนเองเพื่อ นำไปใช้ให้เกิด ประโยชน์กับตัวเอง	1. สังเกตความสนใจ ความตั้งใจ การให้ ความร่วมมือจากการ ตอบคำถาม การ ซักถาม และการแสดง ความคิดเห็นของ นักศึกษาขณะเข้าร่วม กิจกรรม 2. ตรวจสอบถูกต้อง จากไปงาน “การ สำรวจตนเอง”	- การสำรวจตัวเอง

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	การประเมินผล	องค์ประกอบที่ ต้องการพัฒนา
7.	ปัจฉิมนิเทศ	1. บอกระยะการเรียนรู้ ที่ได้จากการเข้าร่วม โปรแกรมได้ 2. อธิบายความคิด และความรู้สึกของ ตนเองหลังจากได้มี โอกาสเข้าร่วม โปรแกรมได้	1. สังเกตจากการให้ ความร่วมมือและ การตอบคำถาม การซักถาม และ การแสดงความคิดเห็น ของนักศึกษาขณะเข้า ร่วมกิจกรรม 2. ตรวจสอบถูกต้อง จากใบงาน “ฉัน เรียนรู้”และแบบ ประเมิน โปรแกรม	ทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ จากการเข้าร่วม โปรแกรมแนะแนว กลุ่ม

การตรวจสอบคุณภาพของ โปรแกรมแนะแนวกลุ่ม

1) นำ โปรแกรมแนะแนวกลุ่ม เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) และนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.1) ผศ.ดร.ยุพาศรี ไพรวรรณ ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.2) อาจารย์ ดร.รุ่งฟ้า ล้อมในเมือง ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.3) อาจารย์จันทร์เพ็ญ ภูโสภาก ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2) ผู้วิจัยนำ โปรแกรมแนะแนวกลุ่มที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำโปรแกรมไปทดลอง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ใบงานกิจกรรมที่ 1-7

ใบงานกิจกรรมที่ 1-7 ให้นักศึกษาเขียนบรรยายรายงานตัวเอง ภายหลังจากเข้าร่วมโปรแกรมแนะแนวกลุ่มในแต่ละครั้งหลังจากทำกิจกรรมแล้วทั้ง 7 กิจกรรม

การตรวจสอบคุณภาพของใบงานกิจกรรมที่ 1-7

1) นำใบงานกิจกรรมที่ 1-7 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา แล้วรวบรวมข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาแก้ไขใบงานกิจกรรมที่ 1-7

2) ผู้วิจัยนำใบงานกิจกรรมที่ 1-7 ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.2 แบบประเมินโปรแกรมแนะแนวกลุ่ม

แบบประเมิน โปรแกรมแนะแนวกลุ่ม ภายหลังจากเข้าร่วมโปรแกรมแนะแนวกลุ่ม ให้นักศึกษาประเมินประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมโปรแกรมแนะแนวกลุ่มทั้ง 7 กิจกรรม

การตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมิน

1) นำแบบประเมินโปรแกรมแนะแนวกลุ่มเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา แล้วรวบรวมข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาแก้ไข

2) ผู้วิจัยนำแบบประเมิน โปรแกรมแนะแนวกลุ่มที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ลักษณะของประเมิน โปรแกรมแนะแนวกลุ่ม

1) ประเมิน โปรแกรมแนะแนวกลุ่ม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 สิ่งที่ได้รับรู้ องค์ประกอบที่ 2 การจัดกิจกรรม และ องค์ประกอบที่ 3 ภาพรวมในการจัดโปรแกรม ประเมิน โปรแกรมแนะแนวกลุ่ม มี 12 ข้อ และ ข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้นักศึกษาแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยขอให้นักศึกษาอ่านข้อความ ในแบบประเมินโปรแกรมแนะแนวกลุ่มในแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่านักศึกษามีความเห็นอย่างไร โดยคำตอบมี 4 ตัวเลือก ดังนี้

ความคิดเห็นในระดับ “มากที่สุด”	ให้	4	คะแนน
ความคิดเห็นในระดับ “มาก”	ให้	3	คะแนน
ความคิดเห็นในระดับ “น้อย”	ให้	2	คะแนน
ความคิดเห็นในระดับ “น้อยที่สุด”	ให้	1	คะแนน

2) วิธีการตอบแบบประเมิน ให้ผู้ตอบอ่านข้อความแต่ละข้อแล้วพิจารณาว่าข้อความนั้น แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษาเพียงข้อเดียวให้ตรงกับกรรับรู้ของนักศึกษาจากประสบการณ์ในการเข้าร่วม โปรแกรม โดยตอบเพียงคำตอบเดียวและตอบทุกข้อ

3) การตรวจให้คะแนน ถ้าผู้ตอบ ตอบข้อความ โดยขีดเครื่องหมายในช่องหมายเลข 4 3 2 1 จะได้คะแนน 4 3 2 1 ตามลำดับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการทดลองการวิจัยครั้งนี้ ใช้รูปแบบการทดลอง มีวิธีการดำเนินการทดลอง ดังนี้

1) ระยะก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์ทั่วไป ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โดยผู้วิจัยได้มาโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2) ระยะการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการนำโปรแกรมกับนักศึกษากลุ่มทดลองด้วยตนเองตามโปรแกรมแนะแนวกลุ่ม จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง จำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เริ่มวันที่ 5 มกราคม 2554 ถึงวันที่ 26 มกราคม 2554

3) ระยะหลังการทดลอง

เมื่อเสร็จสิ้นการดำเนินการ โปรแกรมแนะแนวกลุ่ม ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มทดลองทำแบบประเมิน โปรแกรมแนะแนวกลุ่ม หลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินกิจกรรมครั้งที่ 7

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากไปงานในแต่ละกิจกรรม

2) วิเคราะห์การประเมิน โปรแกรมแนะแนวกลุ่มของนักศึกษา ภายหลังจากเข้าร่วมโปรแกรมด้วยค่ามัธยฐาน (Median) ค่าเบี่ยงเบนควอไทล์ (Quartile Deviation) และสรุปข้อคิดเห็นอื่นๆ เพื่อประเมินสิ่งที่นักศึกษาได้รับจากการเข้าร่วมโปรแกรมด้วยการบรรยาย